

Адвокати:

Владимир Љ. Добрић
Марина М. Лучић
Душан М. Васиљевић
Бранислав В. Маринковић

Адв. приправник:

Ана Н. Деспотовић
Пословни секретар:
Сандра Ђорђевић

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
21000 Нови Сад
Сутјеска бр. 3

2 Ст. 9/2010

Предмет: План реорганизације

Поводом Плана реорганизације стечајног дужника АТП ВОЈВОДИНА АД Нови Сад у стечају, ПИБ 100239349, мат. бр. 08041750, Илија Девић из Београда се, у својству стечајног повериоца и акционара АТП Војводина АД, обавештава Суд и различне и стечајне да је дошао до сазнања да је град Нови Сад почео да извршава обавезу регулисања међународног аутобуског саобраћаја, коју је имао како по основу измењеног и допуњеног Генералног плана града Новог Сада до 2020, тако и као уговорну обавезу према АТП Војводина а.д. Нови Сад. Према писању градског портала 021.РС од 26.08.2019. „Градска управа за саобраћај донела је одлуку да се укине аутобуско стајалиште за туристичке аутобусе у зони терминала код железничке станице. Ново аутобуско стајалиште налази се на саобраћајници која је у зони раскрснице Сентандрејског пута и Пута новосадског партизанског одреда, иза бензинске пумпе НИС“ поручују у управи за 021.рс. У питању је саобраћајница која се налази крај несуђене нове станице, због које се води спор између власника АТП Војводина Илије Девића и града Новог Сада...“

Доказ: 1. Копија чланка са портала 021.РС од 26.08.2019.

Илија Девић сматра да се ради о битној чињеници од значаја за спровођење мера из усвојеног Плана реорганизације.

Илија Девић обавештава Суд да је дана 26.08.2019. поднео Уставном суду Иницијативу за оцену уставности чл. 14. ЗОО.

Доказ: 2. Иницијатива тужиоца за оцену уставности чл. 14. ЗОО поднета Уставном суду 26.08.2019.

Наведена Иницијатива је релевантна околност, јер су све пресуде у којима се одлучивало о праву АТП Војводина а.д. Нови Сад на накнаду штете због неизвршења наведене обавезе града Новог Сада, доношене са позивом на правни став из пресуде Врховног касационог суда Прев. 58/2013 и Пзз. 1/2013 од 09.05.2013. г. да је ст. 1. т. 2. уговора од 08.05.2006. ништав управо зато што садржи монополску клаузулу у смислу чл. 14. ЗОО. На основу овог става, судови су отишли су корак даље, сматрајући да је ништава обавеза туженог и из ст. 5. овог уговора, у којем се град Нови Сад обавезује да регулише међуградски саобраћај на начин да новоизграђена аутобуска

станица тужиоца може редовно да послује. У поднетој Иницијативи за оцену уставности одредбе чл. 14. ЗОО дају се разлози за неуставност ове одредбе у правном поретку РС након доношења Закона о заштити конкуренције из 2005. а посебно након ступања на снагу Закона о заштити конкуренције од 2009. са изменама од 2013. У Иницијативи се дају детаљни разлози за неуставност, с тим што се сада посебно указује да се ради о системским законима који су донети у поступку извршења међународне обавезе РС из **чл. 73. ст. 2. Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских Заједница и њихових држава чланица са једне стране и Републике Србије са друге стране да примењује у свој законодавству и пракси критеријуме који проистичу из примене правила конкуренције која се примењују у Европској Заједници, а нарочито из чл. 81, 82, 86. и 87. Уговора о Европској заједници и инструмената тумачења које су усвојиле институције Заједнице.** Република Србија је наведени Споразум о стабилизацији и придруживању ратификовала у Скупштини Републике Србије и објавила у Службеном гласнику РС – Међународни уговори“, бр. 83/2008. У том смислу, правила о заштити конкуренције из Закона о заштити конкуренције не само да имају супермацију у односу на одреду чл. 14. ЗОО, већ одредба чл. 14. ЗОО не може упоредо са правилима из Закона о заштити конкуренције да постоји и да се примењује у јединственом правном поретку у смислу чл. 4. ст. 1. Устава РС. Све наведено Илија Девећ сматра да је битно да укаже суду, јер уколико се и друге пресуде (по правним лековима) буду позивале на став да је и одредба ст. 5. уговора од 08.05.2006. ништава и да град Нови Сад нема обавезу да изврши своју уговорну обавезу, позивом на одредбу чл. 14. у вези чл. 103. ЗОО, а Уставни суд буде огласио одредбу чл. 14. ЗОО неуставном, **Илија Девећ, али и АТП Војводина а.д. Нови Сад ће у складу са чл. 61. Закона о Уставном суду имати право да траже измену такве пресуде.**

Све наведено указује да није било ниједног ни стварног ни правног разлога да град Нови Сад не изврши обавезу да регулише међумесни аутобуски саобраћај тако да АТП Војводина може да обавља своју делатност, као и да се инвестиција тужиоца заштити од таквог несавесног поступања, нити постоји разлог да суд ослободи град Нови Сад обавезе накнаде штете за неизвршење обавезе.

Београд, 28.08.2019. г.

Илија Девећ
Пуномоћник
Владимир Љ. Добрић, адв.